

Kaip padėti mokiniams analizuoti rašto darbus

Rašto darbų analizė – nelengvas darbas. Padėti mokiniams gali ne tik mokytojas, bet ir klasės draugai. Kalbą apie baigtus rašyti atpasakojimus, rašinius galima pradėti mokytojo klausimais:

- Kaip sekėsi rašyti?
- Kas, tavo manymu, pavyko gerai?
- Kokių kilo sunkumų?
- Kaip juos mėginai spręsti?
- Gal norėtum paklausti patarimo?

Darbus trumpai aptarus su visa klase, kitą pamokos dalį ar kitą pamoką galima skirti redagavimui. Šiame etape labai svarbi bendraamžių nuomonė. Mokytojas tik pasiūlo redagavimo schemą ar taisykles, o paskui vaikai skaito ir aptaria vieni kitų darbus. Skaitydami draugų darbus, mokiniai pažymi:

* – vaizdinga kalba (lengva įsivaizduoti aplinką, veikėją, nes yra ryškių, įdomių detalių, vaizdingų žodžių ar posakių); gyva kalba (įdomūs pokalbiai, įvairių rūšių sakiniai, taikliai parinkti kreipiniai) ar pan.;

? – neaiški vieta – pasakyk, kas neaišku; kaip tai, kas pasakojama, susiję su veiksmo eiga, ar tikrai verta tai pasakoti? Gal reikėtų įterpti pokalbį? Ar nederėtų paieškoti tikslesnių, vaizdingesnių žodžių ar posakių?

Baigus skaityti, prašoma pasakyti, kas patiko, ir užduoti klausimą apie neaiškia, mokinio nuomone, vietą. Ką konkrečiai siūlytų keisti? Kūrinio autorius nebūtinai turi į visas draugų pastabas atsižvelgti. Po tokio aptarimo darbai taisomi toliau – rengiamas galutinis variantas. Mokytojas gali paklausti:

- Ką nauja patyrei (išmokai, supratai, išbandei) rašini rašydamas ir aptardamas su draugu?
- Nurodyk vieną svarbiausią dalyką.
- Jeigu nieko nepatyrei, pasvarstyk, kodėl taip nutiko?

Mano manymu, toks rašto darbų aptarimas padeda geriau suprasti, apie ką mokiniai rašo, ugdo jų atidumą, išvalgumą, gebėjimą analizuoti savo ir kitų darbus.

Raimonda Jarienė, Vilniaus S. Daukanto vidurinė mokykla